

KYRK-FILIP

Filipstad – Brattfors – Nordmark – Rämmen – Gåsborn – Nykroppa

Informationsblad från
Filipstads församling

Nr 4 2016

*Madeleine – nu tar
hon steget fullt ut*

*Livsglädjen i fokus
för nya diakonen*

*God Helg önskar
Filipstads församling!*

Ridande på en åsna

Under årtusenden har kejsare, kungar och generaler ridit in i världshistorien på ystra hästar och i deras släptåg har arméer dragit fram med rädsla, ångest, blod och död som resultat. Under det senaste århundradet har hästarna bytts ut mot pansarvagnar på larvfötter och vapen med lång räckvidd.

Jesus red in i Jerusalem på en åsna som representant för ett rike som inte stormar fram med maktsymboler, stora åthävor och skräckinjagande maskiner på hjul eller på larvfötter. I gudstjänsterna på första söndagen i advent kommer vi att läsa profetia om "kungen som rider in i ringhet på en åsna" och om uppfyllelsen av de gammaltestamentliga orden från Matteusevangeliet.

Jesu liv, korsfästelse, död och uppståndelse kan ses som en slags "åsneritt", ett skeende som skulle kunna förvandla världen om vi människor följer honom i vått och torrt i enkelhet, i tjänande och uppoffring i uppgiften att ge hopp till en mänsklighet som alldeles för länge har plågats av krig, orättvisa och andra fasor. Sekulariserade människor, inte minst i Europa, ser ofta budskapet om Jesus som rena galenskapen men jag menar frimodigt att vår värld behöver ett radikalt alternativ till världslig makt, konsumism och materialism. Det är detta som advent handlar om.

Under de senaste månaderna har jag börjat lära känna Filipstad. Årligt talat finns numera Filipstad med dess fina läge vid Skillerälven mellan sjöarna Lersjön och Daglösen och med sin vackra landsbygd i mitt hjärta. Här finns problem som på så många andra ställen med utflyttning, arbetslöshet och missbruk. Men i Filipstad finns också hela världen representerad med människor från många länder. Detta förhållande kan förnya kommunen och skapa vidgade vyer, nya kulturella inslag och Filipstad skulle kunna bli en modell för samlevnad, empati och kärleksutövning.

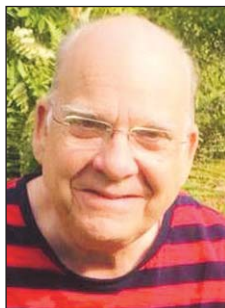
Här har också kyrkor och församlingar en stor uppgift. Framför mig ser jag Jesus som rider in på sin åsna. Denna symboliska åsneritt där världslig svaghet får segra med hjälp från evangeliet ger mig inspiration och hopp som jag vill dela med mig av till församlingsbor i Filipstad. Jesus säger i Johannes evangelium kapitel 14 och vers 27: "Känn ingen oro och förlora inte modet." Vi är inte utlämnade i vårt arbete för en bättre värld lika lite som vi är helt utlämnade till oss själva i våra vardagsliv. Jesus Kristus som har uttalat orden vandrar vid vår sida!

Nu börjar ett nytt kyrkoår. Redan några dagar efter kyrkoårets början kommer arbetet i Svenska kyrkan i Filipstad att leas av en ny kyrkoherde. Under hösten har jag lärt känna Madeleine Hyllengren Larsson som en ödmjuk, klok och empatisk präst. Hon har lång erfarenhet av arbete i Filipstadsbygden och älskar att arbeta här. När hon nu blir kyrkoherde med ett hundra procentigt mandat från förtroendevalda, anställda och stiftsorgan är jag säker på att hon kommer att göra allt för att gestalta evangeliets budskap om Jesus närvaro, hopp och kärlek i Filipstadsbygden.

Snart nog kommer också Anette Bäck Davidsson att bli er diakon. Hon känner också bygden väl och hon kommer säkert att gestalta evangeliet på ett kreativt och kunnigt sätt.

Men framför allt vill jag betona att varje församlingsbo som på något sätt har präglats av evangeliet kommer att betydligt oerhört mycket för nuet och framtiden i Filipstad. Låt oss alla påverkas av evangeliets kraft för att kunna tjäna varandra i vår stad och vår bygd. Låt dig också inspireras av "åsneritten" som inspirerar till ett ödmjukt och inlyssnande tjänande.

Stig Axelsson
Tf kyrkoherde

Att ge en hjälpande hand – av vilja och respekt

Vi hjälpte alltid vår lärare nerför trapporna när skoldagen var slut. Vad för slags funktionshinder hon hade visste vi inte, bara att någon sjukdom hade gjort henne liten och krumryggad.

Hon kunde nätt och jämnt hasa sig in i klassrummet, men väl där höll hon strålande lektioner, som vi femtonåringar helt gav oss för.

Om någon pratade när han eller hon inte hade räckt upp handen först, så skickade hon en blick mot syndaren, skarpare än en laserstråle. Men hon var inte hård på något sätt, hade bara en respektingivande pondus.

Hon kunde alltså inte ta sig själv ned till den väntande taxin, utan vi var fyra pojkar, som hade i uppdrag att från lärarummet på översta våningen bära vår fröken – man sa ju "fröken" eller "magistern" till sina lärare på 1960-talet – i en bärstol med långa handtag nerför de breda och slitna stentrapporna i Viaskolan i Nynäshamn.

Vid taxin hjälptes vi åt att få in henne i bilen, hålla om den

krumma ryggen så hon kunde sätta sig i framsätet, och sedan ta tag i och svänga in hennes ben.

Det var frågan om respekt där också. Mer eller mindre omedvetet såg vi personen bakom funktionshindret, en person som dels var utmärkt lärare, dels någon vi fick förmanen att hjälpa. Nedför trapporna behövde hon oss, i klassrummet var det hon som hjälpte oss att få in kunskap i våra oroliga tonårshjärnor. En ömsesidig respekt och vilja att hjälpa varann, en tid som jag tror berikade oss allesammans.

"Jag behövde din hjälp, men var du där, var du där?" En strof från psalm 97 i den svenska psalmboken, ord som gäller mer än någonsin idag, när tusentals människor behöver vår hjälp och vår respekt.

Visst kan det kännas tungt och besvärligt att bära någon i slitna stentrappor, men kanske vi rentav får igen det på något vis?

Bosse Landberg

Gamla nummer av Kyrk-Filip...

...finns väl arkiverade på Kyrkans hus. Den som är intresserad av något speciellt nummer kan kontakta Agneta eller Patrik på församlingsexpeditionen så hjälper de till att leta i arkivet. Äldre årgångar finns det oftast bara några få exemplar kvar av, men 10-15 år tillbaka i tiden är tillgången på arkivex god.

Kyrkoherdeinstallation i Filipstads kyrka

Söndagen den 29 januari kl. 11

Under ledning av kontraktsprost Gunnel Blomgren

Madeleine är vår nya kyrkoherde

Madeleine Hyllengren Larsson är ny kyrkoherde i församlingen från och med december. Som vikarierande kyrkoherde sedan början av året är det ingen främmande uppgift för henne, även om det är mycket nytt att lära sig.

– Jag upplever glädje över att få gå in i mitt nya uppdrag som kyrkoherde för att jag känner stor kärlek till församlingen. Jag är också stolt över att få bli den första kvinnliga kyrkoherden, säger hon.

När före kyrkoherden Stefan Dalevi ville söka sig vidare och påbörjade arbetet som kyrkoherde i Hagfors tvekade inte Madeleine att täcka upp för honom under tiden man letade efter en lämplig ersättare. Men det var ingen lätt uppgift för församlingen skulle det visa sig. Annonseringen gav dålig utdelning och det föll sig naturligt att fråga Madeleine om hon skulle vara intresserad av att söka tjänsten.

– Jag blev tillfrågad och sa att jag skulle tänka på saken över semestern. Sen sökte jag jobbet i augusti, säger hon.

Kyrkorådets formella beslut togs i slutet av oktober. Stig Axelsson vikarierar november ut, därefter tillträder Madeleine och hon ser med stor

Nu blir hon kyrkoherde "på riktigt". Madeleine Hyllengren Larsson har efter ett drygt halvårs vikariat tagit steget fullt ut och går in i arbetet med stor glädje och entusiasm.

spänning och entusiasm fram emot det hela.

– Det är förstås en stor utmaning och jag ser det som viktigast att ta avstamp i det kyrkliga arbete vi har och som fungerar bra. Min utgångspunkt är att identifiera det som ger glädje, kraft och hopp i församlingens arbete och bygga vidare på det. Jag vill bli en "möjliggörare" för människor som jag möter, synliggöra medarbetare och frivilliga, göra dem delaktiga, och på så sätt bidra till ett fortsatt växande i församlingen. Evange-

lium betyder det glada budskapet och jag vill att kyrkan i Filipstad ska vara ett hoppets tecken för alla som bor och vistas här.

Hon blir nu chef för församlingens hela verksamhet, med ansvar för såväl personal som budget. Det är mycket att lära sig och sätta sig in i och även om hon är väl förtrogen med en kyrkoherdes arbetsuppgifter krävs formell behörighet och utbildning för tjänsten.

Madeleine är klar med sin kyrkoherdeutbildning den sista november. Sedan tar det dag-

liga, praktiska arbetet vid.

– Mycket av det som kyrkan gör syns inte. Därför kanske vissa frågar sig: Varför ska jag vara med i kyrkan? Men, nytt livsmod delas ofta ut i det tysta. Genom att vara en del av kyrkans gemenskap bidrar varje medlem till att kyrkan kan finnas där i utsatta situationer, i sorg och i glädje. Att vara en del av Svenska kyrkan är att vara del av något som är större än en själv.

Med Madeleines tillträde som kyrkoherde har också församlingen fått ett akut behov av en ny präst, och helst någon med ungdomsinriktning.

– Jag har ett särskilt engagemang för församlingens ungdomar, för som ung blev jag själv sedd och tagen i anspråk i kyrkan, så jag vet hur betydelsefullt detta kan vara. Därför kommer mitt ledarskap att präglas av viljan att ge vidare åt andra, av det som jag själv har tagit emot.

Det var som komminister, och relativt nyutbildad, hon hade planerat fortsätta här de närmaste åren. Nu ville ödet och slumpen ett annat, och hon står beredd att ta sig an uppgiften. Med församlingsborna i centrum, vill hon framhålla.

Renovering av stödmur i kyrkviken

Det har väl knappast undgått någon att kyrkviken i Filipstad fått ett rejält ansiktslyft under våren och sommaren. Den gamla båtkajen har ersatts med nytt fundament och under hösten har gångbanan fått ny asfalt. Som en sista putsning har också stödmuren nedanför kyrkan renoverats.

Gamla murstenar som halvt som halvt farit iväg ut i vattnet är nu tillbaka på plats, prydligt och snyggt.

Det är kyrkogårdsförvaltningens personal som utfört arbetet med att renovera stödmuren. Foto: Johnny Larsson.

Vill sprida livsglädje och tro

Församlingens nya diakon heter Anette Bäck Davidsson, ett välkänt ansikte för de flesta filipstadsbor. Genom arbetet som diakon vill hon sprida livsglädje och tro, och starta samtalsgrupper för olika åldrar.

Anette heter Bäck efter pappa och är gift med doktor Sven Davidsson. Tillsammans har de sex barn, men under de senaste 20 åren har det också kommit och gått många fosterbarn på Haga i Filipstad där de bor.

Anette berättar att hon växte upp med en stark barnatro och gick i söndagsskolan vid fyra års ålder. Hon konfirmerades i Filipstads kyrka av Ingemar Thorolfsson.

– Nils Thomas Pejok startade upp Kyrkans ungdom där jag deltog. På fritiden hjälpte jag till med barntimmarna, tillsammans med Britta Pejok. Sedan åkte jag till Göteborg och praktiserade på Sjömanskyrkan, och där träffade jag prästen Torsten Malmeström som var lärare på Bräcke diakonigård.

Anette läste en termin där, och därefter flyttade hon till Härnösand.

– Jag gick där för att komplettera min fackutbildning, stannade kvar och läste min sista termin på diakonissutbildningen. Vigdes i Härnösands domkyrka 1978 av Biskop Bertil Werkström och domprost Martin Lönnebo.

Sin första tjänst fick hon i Karlskoga församling, där hon också arbetar som diakon nu. Hon tjänstgjorde som flyktingdia-

Efter årsskiftet tar Anette Bäck Davidsson plats i sitt tjänsterum på Kyrkans hus.

konissa i Filipstad under tre år och var därefter volontär för SIDA på Sri Lanka. Efter en sejour i Hofors blev det arbete som beteendevetare på Hagakliniken i Filipstad innan hon åter började i Karlskoga församling förra sommaren.

– Jag har aldrig ångrat mitt kall, utan tycker mycket om mötet med människor i olika livssituationer. Tjänande glädje har varit min ledstjärna. Jag vill gärna försöka sprida livsglädje och tro till församlingsborna. Diakoni är ju så stort, att finnas i

det lilla, till exempel ett telefonsamtal eller att delta i andakten.

Hon vill gärna starta samtalsgrupper för olika åldrar, och prata om tro.

– Vi lever ju i en tid då vi behöver prata om det, menar hon.

Anette tillträder tjänsten som diakon i Filipstad den 1 januari och fram till dess kommer JohnElis Hollsten att bistå församlingen som diakon på halvtid.

Frisk blandskog i församlingshemmet

I en fin blandning av humor och allvar möts Göran Samuelsson och Håkan Jäder i föreställningen "Blandskog", som det bjöds på i Nordmarks församlingshem sent i oktober.

Västämtingen Göran Samuelsson, pappa till Packmopedsturnén, släppte nyligen sin fjortonde skiva "Stad & land". Stockholmare Håkan Jäder, munkforsbo sedan länge, kom via teatern in på stand-up och kåserier, och flera av dem har vi hört i Värmlandsradion.

Den gemensamma turnén "Blandskog" har pågått ett par

år, men först nu åker de runt på hemmaplan i Värmland. Göran sjunger och spelar och Håkan berättar, växelvis, och ingen sitter oberörd. Det är nära till skratt och igenkännande, det är livets karameller och baksidor om vartannat.

Ett hundratal kom för att lyssna i Nordmark, och tillsammans med både de varma artisterna och kaffet innebar det en rejäl temperaturökning i församlingshemmet som för att trotsa den bitande höstkylan utanför.

Sång och berättande. Föreställningen "Blandskog", av och med Göran Samuelsson och Håkan Jäder, lockade stor publik till Nordmarks församlingshem.

Alling har något att säga oss alla

Morgan Alling kan konsten att beröra, men det är inte bara för att han är skådespelare och vet hur man tar en publik. Han har valt att berätta öppet om sin svåra uppväxt och hans erfarenheter är en klocka för oss alla.

I början av oktober gästade han Filipstad i samband med hälsoveckan.

Vägen till framgång och kändisskap har varit lång och krokig för Morgan Alling. Skyfflad mellan olika barnhem och "reservföräldrar" lärde han sig tidigt att det är svårt att ha tillit till människor. Ända upp i vuxen ålder och med en allt större framgång kvarstod tvivel och ångest. När som helst kunde någon komma in och avbryta alltsammans. Under många år tänkte han så.

Morgan har åkt runt som föreläsare i flera år och öppenhetigt berättat om sig själv och sitt liv, och han gör det utifrån ett beteendevetenskapligt perspektiv som handlar om att bryta mönster och göra något som han kallar "psykologiska rollbyten".

– I 95 procent av fallen löser vi konflikter på samma sätt som vi alltid gjort. Eftersom man inte kan förändra andra människor så kan vi ändra på det där genom att tänka annorlunda och nytt själva, menar han.

Med sig har han "Karpmans dramatriangel" där han delar in oss i tre olika människotyper; Förföljaren, hjälparen och offret. Genom att förstå lite bättre vilken typ vi själva tillhör, generellt sett, kan det

Skådespelaren och föreläsaren Morgan Alling förklarar våra olika personlighetstyper genom "Karpmans dramatriangel".

också hjälpa oss att bli tydligare och sätta gränser.

Biosalongen på Folkets hus blev mer än fullsatt denna kväll och efteråt passade många på att få ett signerat exemplar av Morgans bok.

Filipstads kommun och Filipstads församling var ett par av arrangörerna.

Rolf Carlsson

Morgan Alling lockade många besökare till Folkets hus i samband med hälso-mässan och många tog också chansen att få hans bok signerad efteråt.

Lunchmusik

i Filipstads kyrka

30 november kl 12.05

Orgelmusik med Daniel Johansson
Organist i Åmål

Efter konserten serveras sopplunch
i Kyrkans hus till en kostnad av 30 kr

Högmässogudstjänst

Nykroppa kyrka

1:a advent kl 16

Per Saxholm

Nykroppakören och Filipstads kyrkokör

Rustan Christensson - trumpet

Erika Sandström - orgel

Johnny R Nilsson - slagverk

Johnny Larsson - dirigent

Högmässa i advent

Brattfors kyrka

Söndag 27 november kl. 11

Anders E Carlsson

Moa Ryen Blåder, Linnea Fagrell
och Katre Lehtsaar Helmersson, sång

Adventsmässa med stora och små

i Nordmarks kyrka

Söndag 27 november kl. 16

Anders E Carlsson

Barnkören Sångfåglarna under

ledning av Katre Lehtsaar Helmersson

Himlakul med Helena Nordh

Thomas Forsberg - trumpet

Kyrkkaffe och paketauktion

Vi bygger upp julkrubban inför julen

Välkommen!

Högmässa

Filipstads kyrka 1:a advent kl 11

Stig Axelsson

Madeleine Hyllengren Larsson

Mottagande av nya kyrkvårdar

Ungdomar medverkar

Filipstads kyrkokör, Nykroppakören

Rustan Christensson - trumpet

Erika Sandström - orgel

Johnny R Nilsson - slagverk

Johnny Larsson - dirigent

Monica Foogde, två från höger, har besökt barn, föräldrar och lärare i Nepal ett flertal gånger och kände sig omedelbart kallad att hjälpa dem när den stora jordbävningen drabbade landet våren 2015.

Hjälpa barnen i Nepal

Det finns många sätt att hjälpa nödställda och behövande i världen. Kyrkan brukar göra särskilda insamlingar inför till exempel jul, och kyrkans internationella hjälparbete pågår alltjämt.

Att göra som Monica Foogde i Filipstad tillhör kanske ovanligheterna. När den stora jordbävningen i Nepal inträffade våren 2015 kände hon sig direkt manad att göra en insats på plats.

I dessa fattiga byar är det vanligt att barn hjälper till på fälten och bär vatten hem. De går inte i skolan hela dagarna heller eftersom de ska kunna hjälpa till hemma.

Monica åkte till Nepal för första gången för tre år sedan. Hon visste då inte mycket om Nepal, det hon kände till var att världens högsta berg fanns där – Mount Everest.

– Jag var en bit på väg för att se en skymt av Mount Everest, tyvärr blev jag sjuk och kom inte så högt upp som var meningen, berättar hon och fortsätter:

– På vägen upp träffade jag på många fattiga barn och då fick jag en idé om att jag skulle vilja åka dit som volontär och jobba på ett barnhem. Hade kontakt med en person som jobbar med social verksamhet i Nepal. Deras organisation fick pris som en av de bästa organisationer i Nepal för några år sedan, då de hjälpt till uppe i bergen att ge mediciner och kläder till fattiga människor. De hjälper även till att betala sjukhusräkningar till människor som inte har råd.

I Nepal finns inget socialt skyddsnät när man blir sjuk och det är mycket kostsamt att göra en operation. Då man måste låna pengar från släkt och vänner.

– Min kontakt där tyckte att vi tillsammans kunde starta upp ett barnhem. Så vi köpte in mark och började bygga. Barnen flyttade in i maj förra året. Vi har fem barn på hemmet och hjälper fyra barn uppe i bergen med skolgång. Vår målsättning är att ge barnen en så hemlik miljö som möjligt och en bra utbildning. Då vi vet att utbildning är den enda möjlighet för den enskilde och för att ett land ska utvecklas framåt.

Organisationen i Sverige startade förra året i juni och heter Hope And Love Nepal med säte i Filipstad. Man har även en webbsida: www.hopeandlove.se. Facebook: Hope And Love.

– Nu är vi på gång att starta ett nytt pro-

Den här pojken mamma begick självmord och pappan har psykiska besvär. Pojken bor med sin syster hos sin farmor just nu så länge hon orkar. Risken är stor att dessa barn, om farmor inte orkar, kommer att komma till Kathmandu och bli gatubarn. "Vi kommer att stötta dessa syskon", säger Monica.

blev Monicas mission

jekt uppe i en fattig by, Kartike Deurali, som ligger cirka 80 km ifrån huvudstaden Kathmandu. Det tar cirka åtta timmar att ta sig dit på grund av att vägarna är mycket dåliga. Det händer många olyckor. Tanken med det nya projektet är att ge 100 fattiga barn ekonomisk hjälp så de kan gå i skolan.

Många barn kommer från den lägsta kasten, tyvärr lever detta system kvar uppe i en del bergsbyar.

– Regeringen har sagt att det ska avskaffas men har man ju ingen möjlighet att se hur det fungerar i verkligheten. Att födas in i lägsta kasten innebär att du aldrig kan ta dig ifrån den. En del kan inte ta i det som en person ifrån lägsta kasten hållit i. Tack och lov att många inte har denna syn, så på sikt kanske det försvinner med de yngre som får utbildning och förstår att alla människor har samma värde.

Monica och hennes medhjälpare har nyligen besökt fem skolor uppe i byn.

– Två skolor hann vi inte med men träffade rektorerna från de skolorna. I en av skolorna kom barnen barfota till skolan på grund av att man inte har råd att köpa skor. Men vi har fått en sponsor som gett pengar till skor åt barnen. Vi kommer att sponsra totalt fem olika skolor, vi har pra-

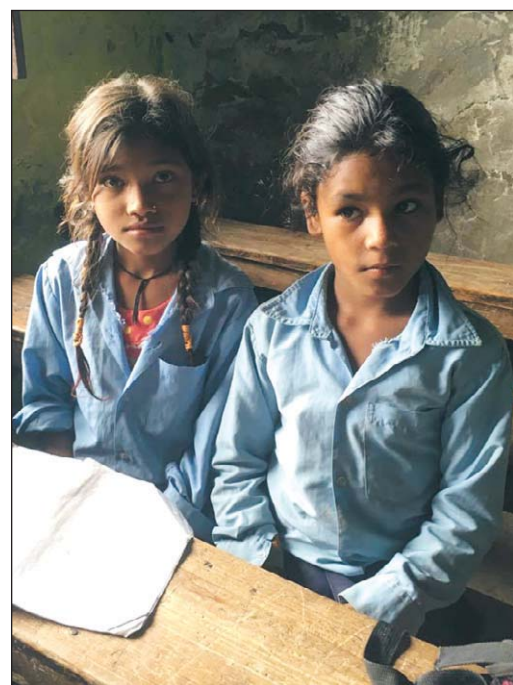
tat med rektorer och lärare och de har hjälpt oss att finna de barn som är i mest behov av hjälp.

Behoven är enorma men någonstans måste man börja och förhoppningen är att man ska kunna hjälpa fler i framtiden.

Den som är intresserad och vill veta mera om arbetet i Nepal kan höra av sig till Monica på telefon 072-302 01 24 eller mejl m.foogde@telia.com.

– Jag kommer gärna och berättar och visar bilder från Nepal, säger hon.

Samtliga bilder här intill är också Monicas egna.

Tack vare hjälpen och projekten på plats kan de här flickornas skoldagar bli något drägligare. Målsättningen är att ett helt nystartat projekt ska kunna ge ekonomisk hjälp till minst 100 barn.

Fakta Nepal

Nepal ligger mellan stormakterna Kina och Indien.

Folkmängd: 33 miljoner

Huvudstad: Kathmandu

Statsskick: Republik

Religion: Hinduism

Barnarbetare: Ca 3,1 miljoner

Från småstadens lugn till Japan

Ulf Larsson från Filipstad var bara arton år gammal när han romandebuterade. Intresset för språk, religion och historia förde honom ut i världen och sedan några år tillbaka bor han och arbetar i Osaka, Japan. 35 år efter debuten ger han nu ut sin andra roman, "Universitetet, Campus Beckomberga".

Ulf växte upp i Filipstad, gick på Ferlins skolan och konfirmerades i Filipstads kyrka. Det var i slutet på 1970-talet. Gymnasiet hoppade han av och fick jobb som diskare på Esso Motor Hotel, nuvarande Hotel John. Sen kom romanen "Balansgång" ut på Författarförlaget, ett lyckokast givetvis men det är samtidigt en ärlig och välskriven skildring om hur det är att vara sexton på högstadiet och gå omkring i en småstad och vantrivas. Boken fick också fina recensioner och blev en språngbräda för Ulfs del. Stockholm hägrade, och efter olika arbeten - bland annat inom mentalvården - hamnade han så småningom på universitetet. Först som elev, senare som lärare och doktorand.

När man läser din nya bok får man en känsla av att du drar en parallell mellan universitetsvärlden och mentalvården. Är det så?

– Absolut, parallellen är medveten och man kan rentav säga att mentalsjukhuset är en symbol för universitetet, och vice versa. Det finns många likheter, till exempel de rigida maktstrukturerna, det stenhårda hierarkiska tänkandet och sorteringen av folk, hur patologiska personer på löpande band befordras till maktpositioner, slutenheten och i viss mån osynligheten utifrån. Med mera. Båda är ett slags institutioner som utgör relativt slutna rum i samhället, och båda omgärdas av ett snudd på mytologiskt skimmer.

Hur kom det sig att du började intressera dig för att botanisera i språk?

– Jag har alltid gillat att uttrycka mig, redan som liten tecknade jag mycket, lagade mat på rätt fri hand och spelade olika instrument som jag dock slutade med när jag skulle vara tvungen att lära mig noter. Jag har också alltid läst mycket, som tonåring till exempel hela Sjöwall-Wahlöös dekalog "Roman om ett brott" och där nånstans upptäckte jag språkets kraft, hur man kan teckna miljöer, karaktärer och framkalla stämningar genom språket. Språket är onekligen nyckeln till många rum inom oss, precis som dofter, synintryck och annat.

Ulf på besök "hemma" i Filipstad tidigare i höst. Så ofta blir det inte numera sedan han flyttade till Japan, men en gång om året försöker han ändå hälsa på mamma Lilian och pappa Lennart. Båda flitiga korsordslösare i Kyrk-Filip för övrigt.

Du har ett speciellt förhållande till poeten Gunnar Ekelöf. Har du skrivit poesi själv - och kommer det någon diktsamling av Ulf Larsson?

– Nej, jag kom i kontakt med Ekelöf på 80-talet via en god vän som alltid citerade ett av hans verk. Jag kikade lite i verket ifråga (En Mölna-Elegi) och slogs av vilka otroliga bilder Ekelöf lyckats skapa med hjälp av just sitt språk. Många av textavsnitten gav och ger mig fortfarande en närmast religiös känsla. Förutom Ekelöf läser jag sällan poesi och har heller aldrig skrivit nån bortsett från enstaka rader i privata sammanhang, och det lär aldrig komma nån diktsamling av mig. Jag uppskattar mycket poesins språk och försöker använda såna grepp i den prosa jag skriver, men jag tror inte min starka sida är miniatyrer av det slag som poesin utgör.

Hur såg dina författarambitioner ut när du som ung lämnade Filipstad för Stockholm?

– Då tänkte jag mig att jag skulle fortsätta skriva och rätt snart kunna försörja mig som författare. Jag skrev även en till roman rätt snart efter debuten, men lyckades inte riktigt komma överens med förlaget om hur den skulle utformas. Så det blev olika jobb istället, bland annat som kockbiträde på Arlanda, bokhandelsmedhjälpare och mentalskötare innan jag började läsa sanskrit och nordiska språk på universitetet. Jag har skrivit en hel del språkvetenskapliga texter, bland annat en avhandling 2004 om Gunnar Ekelöfs språk. Men först 2011 tog jag upp det litterära skrivandet igen.

Din första bok Balansgång från 1981 bär tydliga drag av Filipstad och småstadsmiljön. I din nya roman är storstaden, och världsliga

metropoler, i centrum. Men du återkommer ändå till trakter här omkring i några kapitel. Finns det en chans att du avhandlar hembygden på nytt i framtida projekt?

– Ja, absolut. Jag har en rätt så långt gången idé om att skriva en roman om några udda karaktärer som lever lite utanför samhället, och den skulle ta sin början i 50-talets Filipstad och sluta först i våra dagar. Där skulle Värmland och Filipstad få rätt mycket plats.

Skriver du på något nytt just nu?

– Jag ska försöka komma igång med nästa roman inom kort, men just nu skriver jag bara på en språkvetenskaplig artikel om måltidsspråket i Nobelmiddagarnas menyer.

Du har bott och arbetat i Japan de senaste åren. Vad lockade dej dit?

– Jag var less på mitt dåvarande jobb på Örebro universitet, och på att pendla dit från Stockholm. En dag våren 2011 fick jag syn på en annons om en tjänst på Osaka universitet. Jag har alltid velat prova att bo utomlands, så jag sökte tjänsten och fick den.

Hur ser du tillbaka på din uppväxttid i Filipstad såhär i backspegeln? Beskriv Filipstad med tre ord.

– Uppväxten: lugn, kaotisk och hoppfull. 70-talets Filipstad: förutsägbart, snöigt och samtidigt lite spännande.

Rolf Carlsson

Visa Upp spelade och sjöng i Nordmarks kyrka.

Visor som doftade jazz

Sånggruppen Visa Upp gästade Nordmarks kyrka i september.

Kvartetten bjöd på visor och sånger med jazzkaraktär. Temat i sångerna var naturen och kärleken, och framfördes med fin stämning i "Vilken underbar värld", "If you know love" och "Jag ska plocka alla rosor".

Gruppens stämmingsfulla sånger uppskattades högt av de många åhörarna och de tackades med blommor och många applåder.

Text och foto:
Katre Lehtsaar Helmersson

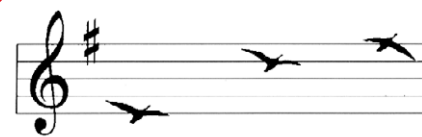
Sångfåglar i Nordmarks kyrka

I oktober firades det familjegudstjänst i Nordmarks kyrka och många barn deltog. Kören Sångfåglarna sjöng med sin ledare Katre Lehtsaar Helmersson vid pianot sångerna "Fader till allt som är", "Jag vill tacka dig" och "Gud gav oss händer".

Ellen Helmersson spelade två piano-stycken och Helena Nordh berättade tillsammans med barnen i Himlakul om pärlorna i Frälsarkransen och vad de betyder.

Anders E. Carlsson ledde gudstjänsten och den trevliga gemenskapen fortsatte med tacos i församlingshemmet.

*Sångfåglarna sjöng på familjegudstjänsten i Nordmarks kyrka.
Foto: Ellen Helmersson*

Vi sjunger in Advent

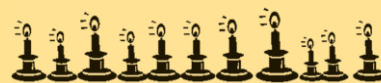
Lesjöfors kyrka
1:a söndagen i Advent 27/11 kl. 18

Rämmens och Gåsborns kyrkokör
Solister - Instrumentalister
Dirigent Kerstin Chrunak
Madeleine Hyllengren Larsson, andakt

Luciakröning

i Filipstads kyrka
Söndag 11 december kl 16
(Insläpp 15.40)

Luciakröning och Luciatablå
Filipstads Lucia med följe
Madeleine Hyllengren Larsson
Solosång av Anders Pettersen
Piano: Bosse Landberg och
Johnny Larsson

Luciakonsert och ljusfest

Nykroppa kyrka
Lördag 10 december kl. 17

Sussie Nilsson
Nykroppas Lucia med följe
Nykroppakören
Solosång av
Madeleine Lindelöf Bjurbäck
Maria Lundgren, piano

Advents- och julkonsert

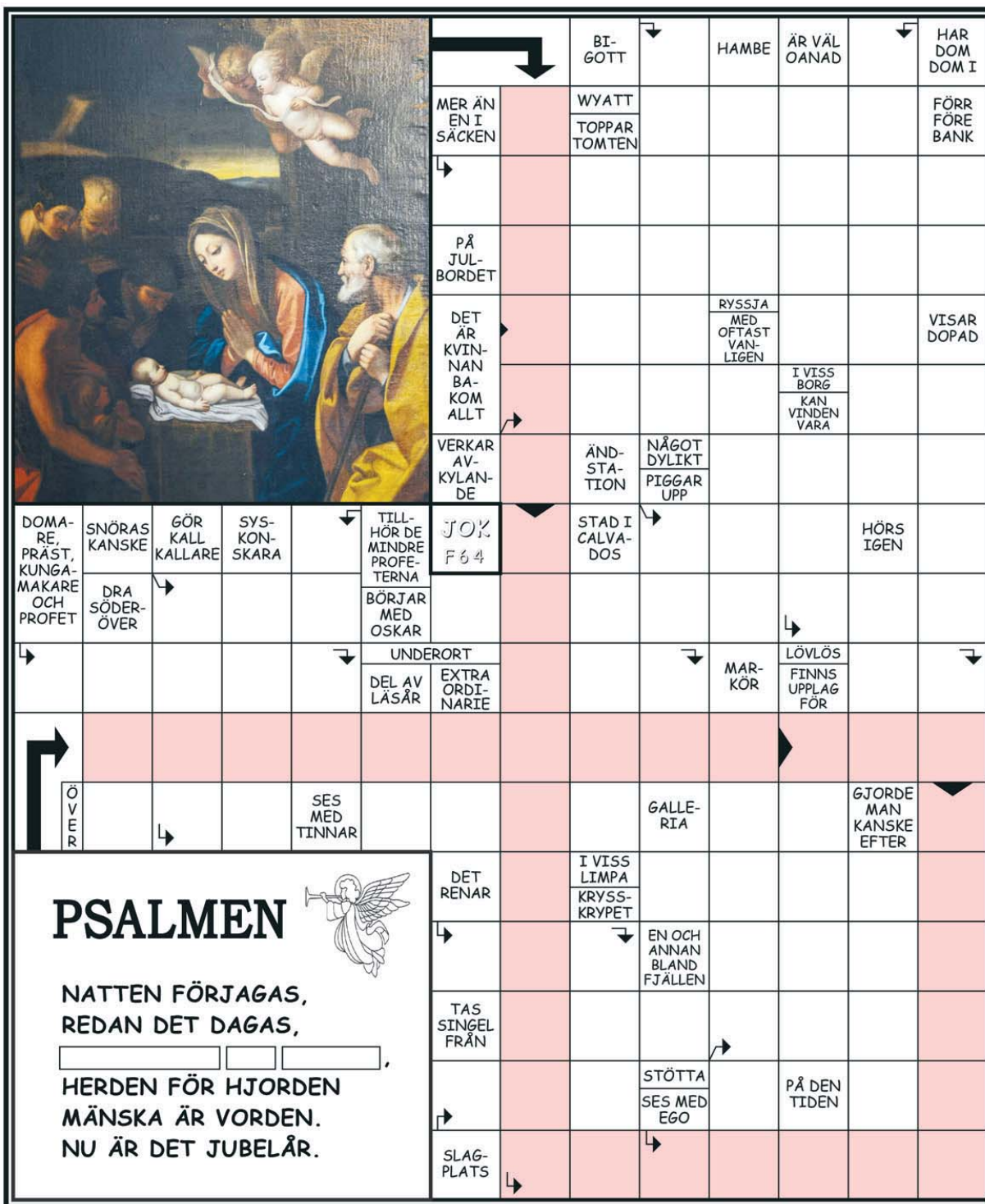
Söndagen den
4 december

i Nordmarks kyrka kl. 16
i Brattfors kyrka kl. 18.30

Sånggruppen Visa upp
Brattfors och Nordmarks kyrkokörer
under ledning av
Katre Lehtsaar Helmersson
Nils-Erik Mellström - andakt
Välkommen!

KYRK-FILIPS †-ORD

Korsordslösningen skall vara tidningen tillhanda senast den 31 januari och adressen är Kyrk-Filip, Box 16, 682 21 Filipstad. Märk kuvertet med "Korsord nr 4".

De tre först öppnade, rätta lösningarna belönas med varsin Triss-lott och vinsten skickas med post.
Vinnarna presenteras i nästa nummer av Kyrk-Filip.
Lycka till!

Vinnare Korsord nr 3 2016:

Gun Eriksson, Lesjöfors
Eva-Gunilla Ribbing, Filipstad
Harald Ångström, Lesjöfors

Grattis till vinsten!

Namn:

Adress:

Postadress:

Telefon:

Berömdheter på våra kyrkogårdar

Det vilar en hel del berömdheter på våra kyrkogårdar.

John Ericsson må vara den störste och mest kände. Men vilka fler finns som har sitt sista vilorum här? I en liten miniserie ska Kyrk-Filip kasta ett ljus på dessa "kändisar". Först ut: Alf Kjellin.

Alf Kjellin (1920-1988) nådde visserligen Hollywood men fick aldrig riktigt fart på skådespelarkarriären där. Däremot gick det bättre som regissör.

Han föddes i Lund men från 1928 bodde familjen Kjellin i Karlstad där pappa Helge fått tjänst som chef för Värmlands museum. Alf Kjellin kom tidigt till Stockholm, där han sökte in till Dramatens elevskola men kom inte in. Ett kontrakt med Svensk Filmindustri ledde ändå in i filmbranschen och han debuterade 1937 i Gustaf Edgrens "John Ericsson – segraren vid Hampton Roads". Som en händelse har han idag sin viloplats på gamla kyrkogården vid kyrkan, varifrån man kan se John Ericssons mausoleum. Här har familjen Kjellin gravplats och Alf Kjellin vilar här tillsammans med mor, far och system Alva, för övrigt en annan välkänd profil i stan inte minst genom sitt kyrkliga engagemang.

Filmen "Hets" (1944) blev Kjellins stora genombrott. Till hans större filmer räknas också "Driver dagg, faller regn" från samma tid. Kjellin utnämndes till den mest populära manlige svenske skådespelaren 1947, och på den vägen lyckades han nå USA och Hollywood. Samma år flyttade han över till Hollywood, men återvände till Sverige igen 1953 för fortsatt filmkarriär i tio år. Därefter flyttade han till USA mera permanent, och när det gick alltför trögt med skådespelarkarriären valde han att ställa sig bakom kameran istället. Som regissör inom framförallt tv-industrin lyckades Alf Kjellin skapa sig ett namn.

Ett urval tv-serier som kan tillskrivas honom är "Columbo", "Bröderna Cartwright", "Mannen från UNCLE", "Hawaii

Den unge Alf Kjellin och Mai Zetterling i "Driver dagg, faller regn". Foto: Svenska Film-institutet.

Familjen Kjellins grav i Filipstad.

Five-O", "Familjen Macahan", "Lilla huset på prärien", "Dynastin" och "På farligt uppdrag". I början av 1980-talet dök han åter upp som skådespelare i svenska tv-produktioner, däribland "Vid din sida". Men Alf Kjellin valde att bo kvar i USA. När han gick bort 1988 var han bosatt i Beverly Hills, Kalifornien.

Fira julhelgen i Filipstads kyrka

Julafton 24/12 kl. 12. Vi bygger julkubban tillsammans. Madeleine Hyllengren Larsson, Helena Nordh. Ellen Helmersson, piano, Katre Lehtsaar Helmersson, fiol.

Julafton kl. 23.30. Midnattsmässa. Per Saxholm. Rustan Christensson, trumpet, Johnny Larsson, orgel, Johnny R Nilsson, slagverk. Glögg serveras i vapenhuset efter gudstjänsten.

Juldagen 25/12 kl. 7. Julotta. Per Saxholm. Filipstads kyrkokör. Lars Monfelt, solosång, Birgitta Ekängen, orgel.

Julkonsert

på Lesjöfors Museum
Annandag jul 26/12 kl. 18

Rämmens och Gåsborns kyrkokör
Sven Olsson, sång
Kerstin Chrunak, dirigent
John-Elis Hollsten

Vi sjunger in julen

Julkonsert i Filipstads kyrka

Lördag 17 december kl 17

Filipstads kyrkokör - Nykroppakören
Rämmen-Gåsborns kyrkokörer
Solosång av Stefan Gustavsson
och Bosse Landberg
Solister och orkester
Dirigent Johnny Larsson

Fri entré Insläpp från 16.30
Vi bjuder på glögg och
pepparkaka vid kyrkporten
Insamling till Svenska kyrkans
internationella arbete

Varmt välkommen!

Julotta

Brattfors kyrka 25/12 kl 7

Anders E Carlsson, Brattfors kyrkokör
Katre Lehtsaar Helmersson - fiol, orgel

Nordmarks kyrka 25/12 kl 7
Sussi Nilsson

Solosång av Susanne Saikoff

Gåsborns kyrka 25/12 kl 7

Johan Unger, Familjen Ekeberg

Nykroppa kyrka 25/12 kl 7

Nils-Erik Mellström, Nykroppakören

Dietmar Schmid - saxofon

Rämmens kyrka 25/12 kl 7

Madeleine Hyllengren Larsson
Rämmens kyrkokör

Bygdegudstjänst

i Västeruds bystuga

Annandag jul 26 december kl. 11

Anders E Carlsson

Alexander Hörnquist - flöjt

Katre Lehtsaar Helmersson - fiol

Kyrkkaffe

Anmälan för kyrkskjuts senast 23/12

Folkmusik i juletid

Trettondag jul

Per Saxholm

Tio folkmusiker från Värmland
musicerar tillsammans

Kl. 11 i Gåsborns kyrka
Kyrkkaffe

Kl. 16 i Filipstads kyrka
Förtäring på kyrkans hus

Svenska kyrkan

FILIPSTADS FÖRSAMLING

Behöver du komma i kontakt med kyrkan i något ärende? Här hittar du våra aktuella telefonnummer och adresser

FILIPSTADS FÖRSAMLING

Box 16, 682 21 Filipstad

FILIPSTAD

Församlingsexpedition

Kyrkans Hus, Kyrkogatan 2	
Telefon- och öppettid tisdag-fredag 9.30-12	187 50
Fax	150 22
E-post: filipstads.forsamling@svenskakyrkan.se	
Kyrkoherde Madeleine Hyllengren Larsson	187 53
Komminister	187 61
Komminister Per Saxholm	187 67
Kyrkobokföring	187 51
Sverigefinsk verksamhet	
Merja Piispanen	0586-688 30
Diakon Anette Bäck Davidsson	187 60
Organist Johnny Larsson	187 52
Församlingspedagog	187 59
Barntimmeledare Helena Nordh	187 54
Husmor Anette Dahlberg Mella	187 64
Filipstads kyrka	107 71
Kyrkvaktmästare Thomas Nilsson	107 75
Skavnäsets kapell, tel och fax	213 22

BRATTFORS

Komminister Anders Ekelund Carlsson	187 57
Kantor Katre Lehtsaar Helmersson	187 68
Kyrkvaktmästare	401 31
Övrigt se Filipstad	

NORDMARK

Församlingshem, tel och fax	503 70
Kyrkvaktmästare Marina Karlsson Berg	501 90
Övrigt se Brattfors	

NYKROPPA

Församlingsexpedition

Sockenvägen 5, 680 90 NYKROPPA	
Telefon- och öppettid onsdag 10-12	413 68
Fax	411 72
Nykroppa kyrka	413 08
Kyrkvaktmästare Patrik Lundberg	413 40
Sockenstugan, köket	419 16
Övrigt se Filipstad	

LESJÖFORS

Församlingsexpedition

Piltorpsvägen 4, 680 96 Lesjöfors	
Telefon- och öppettid, tisdag och fredag 10-12	300 86
Fax	301 40
Kantor	187 55
Lesjöfors kyrka	300 38
Kyrkvaktmästare Jonny Olsson	300 37
Övrigt se Filipstad	

RÄMMEN

Rämmens kyrka	320 67
Kyrkvaktmästare Jan Boork	187 66
Sockenstuga, tel och fax	320 30
Övrigt se Lesjöfors	

GÅSBORN

Gåsborns kyrka, tel och fax	230 30
Kyrkvaktmästare Rolf Bjur	230 29
Övrigt se Lesjöfors	

Kyrkoförvaltning

Ekonomiassistent	187 56
Assistent	187 65

Kyrkogårdsförvaltning

Axelsvik, Östra begravningsplatsen	
Expedition tfn-tid måndag-fredag 10-12	102 54
Kyrkogårdsföreståndare Eije Wigh	187 63
Arbetsledare Magnus Henriksson	187 72
Trons kapell, krematoriet, fax	128 75
Krematorievaktmästare Sandra Henriksson	128 78
Personalrum	100 48

Kyrkofullmäktige och kyrkoråd

Ordförande kyrkofullmäktige Sune Frisk	415 32
Ordförande kyrkorådet Leif Holmgren	070-340 78 73

Besök även vår hemsida på nätet!
www.svenskakyrkan.se/filipstad